

Duminică 7 noiembrie 2010

Ev. Luca 8, 41-56 : Invierea fiicei lui Iair.

41. Si iata, a venit un barbat, al carui nume era Iair si care era mai-marele sinagogii. Si cazand la picioarele lui Iisus, Il ruga sa intre in casa lui,
42. Caci avea numai o fiica, ca de doisprezece ani, si ea era pe moarte. Si, pe cand se ducea El, multimile Il impresurau.
43. Si o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sange si cheltuisese cu doctorii toata averea ei si de nici unul nu putuse sa fie vindecata,
44. Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui si indata s-a oprit scurgerea sangelui ei.
45. Si a zis Iisus : Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toti tagaduind, Petru si ceilalti care erau cu El au zis : Invatatorul, multimile Te imbulzesc si Te stramtoreaza, si Tu zici : Cine este cel ce s-a atins de Mine?
46. Iar Iisus a zis : S-a atins de Mine cineva. Caci am simtit o putere care a iesit din Mine.
47. Si femeia, vazandu-se vadita, a venit tremurand si, cazand inaintea Lui, a spus de fata cu tot poporul din ce cauza s-a atins de El si cum s-a tamaduit indata.
48. Iar El i-a zis : Indrazneste, fiica, credinta ta te-a mantuit. Mergi in pace!
49. Si inca vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicand : A murit fiica ta. Nu mai supara pe Invatatorul.
50. Dar Iisus, auzind, i-a raspuns : Nu te teme; crede numai, si se va izbavi.
51. Si venind in casa, n-a lasat pe nimeni sa intre cu El decat numai pe Petru si pe Ioan si pe Iacov si pe tatal copilei si pe mama.
52. Si toti plangeau si se tanguiau pentru ea. Iar El a zis : Nu plangeti, n-a murit, ci doarme.
53. Si radeau de El, stiind ca a murit.
54. Iar El, scotand pe toti afara si apucand-o de mana, a strigat, zicand : Copila, scoala-te!
55. Si duhul ei s-a intors si a inviat indata; si a poruncit El sa i se dea sa manance.
56. Si au ramas uimiti parintii ei. Iar El le-a poruncit sa nu spuna nimanui ce s-a intamplat.

Incredere

Un om calatorea pe un drum de tara, impreuna cu sotia sa. Obositi de atata mers si vazand ca ii prinde noaptea pe drum, cei doi calatori au vrut sa traga la un han. Dar hangiul, om rau, a refuzat sa-i primeasca, spunandu-le ca nu mai are camere libere. Nevasta omului s-a aratat nemultumita.

- Ei, lasa, femeie - a incercat sa o linisteasca omul - lasa, ca stie Dumnezeu ce e mai bine!
- Mai, omule - zise atunci femeia sa - da' ce poate fi bine cand - uite! - nu avem unde sta peste noapte ?!

In sfarsit, au plecat mai departe si, spre bucuria lor, au intalnit un taran, om sarac, dar bun la suflet. Vazand ca i-a prins noaptea pe drum, taranul i-a primit cu drag in casuta lui. Dar a doua zi dimineata, cand au vrut sa plece mai departe, taranul le-a dat o veste uluitoare celor doi calatori: peste noapte, hanul fusese atacat de hoti, care ii jefuisera pe toti calatorii.

- Vezi, i-a mai spus omul femeii - trebuie sa avem incredere in felul in care Dumnezeu le randuieste pe toate. Tii minte ce ti-am spus aseara ? "Lasa, stie Dumnezeu ce e mai bine."
"Fara nici o indoiala ca Dumnezeu randuieste faptele noastre mai bine decat am putea-o face noi insine."

Trupul si sufletul

Doi oameni stateau de vorba. Unul dintre ei era bogat, dar nu avea credinta. Era mereu preocupat sa nu-i lipseasca nimic lui si familiei sale. De aceea, prietenul sau l-a intrebat:
- Spune-mi, daca ai avea doi copii, dar l-ai hrani doar pe unul, pe celalalt chinandu-l foamea, ar fi drept ?

- Bineinteles ca nu, a raspuns bogatasul.

- Dar daca l-ai imbraca tot pe acela, in timp ce al doilea ar tremura de frig, cum ar fi ?

- Ar fi, desigur, o nedreptate.

- Si atunci, daca tu singur spui ca asa ceva este o nedreptate, de ce procedezi in felul acesta ?

- Cum ? - se indigna omul. Pe copiii mei ii tratez la fel, le arat aceeasi dragoste. De ce spui asa ceva ?

- Nu m-am referit la copiii tai, ci la alti doi frati buni, de care tu ar fi trebuit sa ai grija de-a lungul intregii vietii: sufletul si trupul tau. Iar tu nu esti drept cu acesti frati. Te ocupi doar de unul, neglijandu-l cu totul pe celalalt.

Aveti haine frumoase si sunteti bine hraniti, tu si ai tai, dar sufletul de ce are nevoie, nu va intrebati ? El nu poate purta decat haina credintei, de care tu nu te-ai ingrijit si nu se poate hrani decat cu dumnezeiasca invatatura, cu dragoste si mila. Deci, nu uita de celalalt frate, fiindca trupul si sufletul sunt ca doi frati buni, de nedespartit. Unul nu poate trai fara celalalt. Ingrijeste-i pe amandoi si atunci vei fi, cu adevarat, drept si fericit. Fereste-te sa fii asemenea pacatosului care traieste doar cu trupul in timp ce sufletul ii este mort.

"Nimic nu este mai mare ca omul cu Dumnezeu si nimic mai mic ca omul fara Dumnezeu."